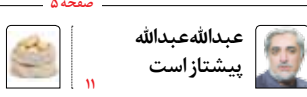

گزارش «وطن امروز» از سقوط شاخص بازار سرمایه به کانال ۷۴ هزار واحد

بورس سخته کرد!

سیب‌زمینی دوباره ۵۰۰۰ تومان

دوشنبه ۲۵ فروردین ۱۳۹۳ ۱۴ جمادی‌الثانی ۱۴۳۵ ۱۴ آوریل ۲۰۱۴ سال ششم شماره ۱۲۹۱ ۱۲ صفحه ۵۰۰ تومان

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

اقتصاد و فرهنگ با عزم ملی و مدیریت جهادی

«وطن امروز» از واکنش رسانه‌های غربی به شوک ابوطالبی گزارش می‌دهد

حسن نیت مخدوش شده!

صفحه ۲

یادداشت روز

آیا دیپلماسی هسته‌ای دولت عاقلانه و صادقانه است؟

مانع بی‌اعتمادی مردم شوید

- سیدعبدین نورالدینی

تاکنون به این موضوع فکر کرده‌اید که وقتی نمایندگان ایران و ۵۰۱ دور مییز مذاکره می‌نشینند؛ چگونه درباره مسائل اختلافی بحث و احياناً آنها را حل و فصل می‌کنند؟ این موضوع جالب و جذابی است البته در برخی موارد جذاب‌تر هم می‌شود. مثلاً طرفین(ایران و آمریکا) در یک موضوع واحد ۲ اظهارنظر و موضع کاملاً متضاد و متقابل اتخاذ می‌کنند؛ وارد مذاکرات می‌شوند؛ مذاکرات را انجام می‌دهند؛ هر ۲ از مذاکره اعلام رضایت می‌کنند و دوباره همان مواضع سابق را اتخاذ می‌کنند! چگونه می‌شود چنین شرایطی را پذیرفت؟ کاملاً واضح است در این وضعیت ۲ حالت بیشتر قابل تصور نیست. یا این مذاکرات بی‌فایده است اما طرفین به انجام مذاکره نیازمند و مصرند یا اینکه «روایت» یکی از طرفین مخدوش است.
بایباید موضوع را از زاویه‌ای دیگر نگاه کنیم. بررسی دیپلماسی هسته‌ای دولت‌باید هم در محتوا صورت بگیرد و هم در شکل. این دو ملازمند. در کنار نقد عالمانه محتوای دیپلماسی هسته‌ای دولت‌خاصه در توافق ژنو، به بررسی شکلی متأسفانه آنطور که باید پرداخته نشده است. شکل رفتار دیپلماتیک دولت بسیار مهم است و فهم آن می‌تواند محتوا و اهداف آن را قابل پیش‌بینی کند. لطفاً به این چند مورد توجه کنید.

۱- دور سوم مذاکرات ایران و ۵۰۱ برای رسیدن به توافق جامع در موضوع هسته‌ای ۱۹ و ۲۰ فروردین (۸ و ۹ آوریل) در وین برگزار شد. این دور از مذاکرات هسته‌ای بسیار مهم و سرنوشت‌ساز است. آنچه ۳ آذر ۹۲ (۲۴ نوامبر ۲۰۱۳) در ژنو انجام گرفت یک توافق «موقت» در موضوع هسته‌ای ایران است و تاریخ مصرف کوتاه‌مدت(۶ ماهه) دارد. در واقع یک مفاهمه موقت برای رسیدن به یک توافق بزرگ و طولانی است. متأسفانه آنگونه که باید اهمیت این دور از مذاکرات در افکار عمومی نه تنها شرح داده نمی‌شود؛ بلکه مجموعه اتفاقاتی رخ می‌دهد تا توجه افکار عمومی از این موضوع منحرف شود. درحالی که مسائل و موضوعات بسیار مهم در این دور از مذاکرات مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد. چرا؟ چرا در روزهای که افکار عمومی در ایران باید به دقت و با حساسیت در جریان محتوای مذاکرات هسته‌ای قرار گیرد؛ درگیر موضوع ثبت‌نام برای دریافت بارانه نقدی است؟! آیا آن اراده و اهتمام دولتی برای بزرگنمایی توافق ژنو اکنون در قبال مذاکرات برای رسیدن به توافق جامع دیده می‌شود؟

۲- جریان منتقد نسبت به مفاد توافق‌نامه ژنو، به‌رغم آنکه یک جمله‌ای دربار هم که با آقای شفاه گپ می‌زدیم، اشاره کردم ممکن است بعداً از منظر استراتژیک به این نتیجه برسیم که جوانی کردیم و باید آهسته‌تر وارد این عرصه می‌شدیم و دقت بیشتری می‌کردیم ولی ایسن دغدغه‌ها خیلی گذرا از ذهن من عبور می‌کرد. نکته بعدی اینکه وقتی می‌خواهم وارد یک سبزه شوم از آن منظر وارد نمی‌شوم که حواشی آن چه خواهد بود. اگر به نظرم رسید که یک سبزه از قابلیت‌های لازم برخوردار است و من را درگیر خودش کرد دیگر به چنین مسائلی فکر نمی‌کنم. پیش می‌آمد حین نگارش فیلم‌نامه برخی موقعیت‌ها یا دیالوگ‌ها مرا به وجد می‌آورد، مثل دیالوگ خیابان جمهوری و خیابان امام(ره)، لحظاتی راه می‌رفتم و تکرارش می‌کردم. سابقه این دیالوگ را از فیلم «ژانسی‌شیشه‌ای» و یادداشت‌های حاتم‌کیا داشتم. در سکانسی که البته از فیلم حذف شده است حاج‌کاظم در حال مسافرتی است که یکی از مسافران می‌گوید: «آزادی؟» حاج کاظم می‌گوید: «ه! انقلاب بیشتر نمی‌روم.» این دیالوگ برای من خیلی جذاب بود. چون یک دیالوگ عادی بود که یک معنای سیاسی بسیار بزرگ در آن نهفته بود بنابراین وقتی دیالوگ مربوط به خیابان امام(ره) و خیابان جمهوری را نوشتم احساس می‌کردم که من بعد از این همه مدت بالاخره توانستم به آن سبکی نزدیک شوم که از نظر خودم یک زمانی در دیالوگ‌نویسی قابل ستایش بود. این اتفاق آنقدر برای من قابل توجه بود که دیگر به این مسائل فکر نمی‌کردم که آیا تولید این فیلم برای ما بد است یا خوب!.. احساس می‌کردم درحال تلاش برای به دست آوردن آن مدلی هستم که مورد علاقه من است و در عین حال هنری و نیز انقلابی است. هر چقدر هم که جلوتر می‌رفتم علاقه‌مندتر می‌شدم. حتی دیالوگ‌های رادیو مجلس را در بازنویسی‌های آخر نوشتم. مثلاً گیراندان‌های مهندس رحمانی به تئوری توسعه یا اشتباه- تیق- نماینده مجلس که سوز الجیشی را شوق‌الجیشی تلفظ می‌کند آنقدر جذاب بود که تنها فکری که داشتم این بود که در حال تجربه و لذت بردن از یک کار هنری سینمایی هستم و به مسائل حاشیه‌ای فکر نمی‌کردم.

عکس از:ایهام حیدری/وطن امروز

گفت‌وگو با محمد رضا شفاه و محمدباقر مفیدی کیا، تهیه‌کننده و کارگردان فیلم «لکه»

نظامی که ناگهان مشروع شد!

در ابتدای ورود به فضای حرفه‌ای سینما، خودمان را بیش از حد در معرض توجه قرار دهیم. ■ **اتفاقا خیلی‌ها همین نگاه را دارند که بهتر است ورودشان به عرصه سینما محافظه‌کارانه باشد، زیرا با توجه به شرایط سیاسی کنونی ممکن است کسی که فیلم جسورانه می‌سازد خط قرمزی دورش بکشد و نگذارند انرش دیده شود یا حتی ادامه حیات هنری داشته باشد.** بدترین **اتفاقی** که ممکن است برای هنرمند بیفتد همین است که نه تنها **نمی‌گذارند دیده بشود بلکه نمی‌گذارند ادامه حیات هنری داشته باشد.**

مفیدی کیا: بله! ما هم در اوایل، از دغدغه‌ها داشتیم و اتفاقا یکی دوبار هم که با آقای شفاه گپ می‌زدیم،

اشاره کردم ممکن است بعداً از منظر استراتژیک به این نتیجه برسیم که جوانی کردیم و باید آهسته‌تر وارد این عرصه می‌شدیم و دقت بیشتری می‌کردیم ولی ایسن دغدغه‌ها خیلی گذرا از ذهن من عبور می‌کرد. نکته بعدی اینکه وقتی می‌خواهم وارد یک سبزه شوم از آن منظر وارد نمی‌شوم که حواشی آن چه خواهد بود. اگر به نظرم رسید که یک سبزه از قابلیت‌های لازم برخوردار است و من را درگیر خودش کرد دیگر به چنین مسائلی فکر نمی‌کنم. پیش می‌آمد حین نگارش فیلم‌نامه برخی موقعیت‌ها یا دیالوگ‌ها مرا به وجد می‌آورد، مثل دیالوگ خیابان جمهوری و خیابان امام(ره)، لحظاتی راه می‌رفتم و تکرارش می‌کردم. سابقه این دیالوگ را از فیلم «ژانسی‌شیشه‌ای» و یادداشت‌های حاتم‌کیا داشتم. در سکانسی که البته از فیلم حذف شده است حاج‌کاظم در حال مسافرتی است که یکی از مسافران می‌گوید: «آزادی؟» حاج کاظم می‌گوید: «ه! انقلاب بیشتر نمی‌روم.» این دیالوگ برای من خیلی جذاب بود. چون یک دیالوگ عادی بود که یک معنای سیاسی بسیار بزرگ در آن نهفته بود بنابراین وقتی دیالوگ مربوط به خیابان امام(ره) و خیابان جمهوری را نوشتم احساس می‌کردم که من بعد از این همه مدت بالاخره توانستم به آن سبکی نزدیک شوم که از نظر خودم یک زمانی در دیالوگ‌نویسی قابل ستایش بود. این اتفاق آنقدر برای من قابل توجه بود که دیگر به این مسائل فکر نمی‌کردم که آیا تولید این فیلم برای ما بد است یا خوب!.. احساس می‌کردم درحال تلاش برای به دست آوردن آن مدلی هستم که مورد علاقه من است و در عین حال هنری و نیز انقلابی است. هر چقدر هم که جلوتر می‌رفتم علاقه‌مندتر می‌شدم. حتی دیالوگ‌های رادیو مجلس را در بازنویسی‌های آخر نوشتم. مثلاً گیراندان‌های مهندس رحمانی به تئوری توسعه یا اشتباه- تیق- نماینده مجلس که سوز الجیشی را شوق‌الجیشی تلفظ می‌کند آنقدر جذاب بود که تنها فکری که داشتم این بود که در حال تجربه و لذت بردن از یک کار هنری سینمایی هستم و به مسائل حاشیه‌ای فکر نمی‌کردم.

■ **قبیل از نگارش و ساخت فیلم فکر نمی‌کردید چنین ایده و فکری برای‌تان دردرساز باشد آن هم با توجه به تغییر فضای سیاسی؟**
مفیدی کیا: من هیچوقت اینطور فکر نمی‌کنم. بنده روحیه منتقدانه‌ای از جنس خود شما دارم. وقتی می‌بینم مسؤولی اشتباهی مرتکب می‌شود اگر نتوانم بسا روش میانه‌ای نظرم را بگویم، در صورت لزوم بدون توجه به تبعاتش تهاجمی هم می‌شوم چون معتقدم وقتی حقی در حال پایمال شدن است حتی به قیمت له شدن خودم باید جلوی این کار را بگیرم. شاید به این دلیل بوده که وابستگی‌های زیادی ندارم یعنی فکر نمی‌کنم اگر این فیلم را بسازم در چه اتفاقی می‌افتد. البته به آقای شفاه گفتم به لحاظ استراتژیک شاید بعداً به این نتیجه برسیم که تولید این فیلم کار اشتباهی بوده است. اگر هوش به خرج دهیم نباید

■ **بخش نخست**
علیرضا پورصباغ: فیلم «لکه» در جشنواره فیلم عمار موفق شد تندیس بهترین فیلم داستانی را دریافت کند و پس از اولین نمایش در جشنواره عمار با استقبال از سوی حضارن در جشنواره مواجه شد اما پس از جشنواره عمار با وجود درخواست انجمن‌های دانشجویی در دانشگاه‌های متعدد و برگزاری چند اکران دانشگاهی به صورت نامحسوسی بایکوت شد و دنباله اکران‌های دانشگاهی فیلم به صورت غیررسمی ممنوع شد. به این بهانه با سازندگان فیلم غیر متعارف لکه، محمدرضا شفاه(تهیه‌کننده و مدیر خانه فیلم داستانی انقلاب اسلامی) و محمدباقر مفیدی کیا، نویسنده و کارگردان اثر به گفت‌وگو نشستیم.

■ **تولید فیلم لکه را بعد از انتخابات شروع کردید، درست است؟**
شفاه: بله! همه مراحل تولید مربوط به بعد از انتخابات بوده است.

■ **نگارش قصه فیلم در چند مرحله انجام شد؟**
شفاه: بعد از قطعی شدن سوزه، آقای مفیدی کیا مسئولیت نوشتن را برعهده داشتند ولی مرحله رسیدن به این نگاه و ایده تا زمانی که توانستم به آن تکیه کنیم و کار نوشتن را شروع کنیم تقریباً یک هفته طول کشید. یعنی ما در ابتدا یک ایده کلی داشتیم و بعد فکر کردیم مقدمه و موخره نیز می‌توان برای آن در نظر گرفت. این ایده اولیه ما شد که در این زمینه با آقای مفیدی کیا و یکی، دو نفر دیگر از دوستان گپ‌وگفتنی انجام زیویر آن پنهنان داشته‌اند، «حواستان نباشد انگشتان‌تان را خرد می‌کند» اما کسی انگار گوشش به‌دکار نبود! بارها گفته شد مذاکره در باغ سبزی است که نشان‌تان داده‌اند، نتیجه‌ای در کار نخواهد بود، اگر هم باشد از آن ما نخواهد بود، «مذاکره، تنها برای مذاکره» است، می‌خواهند شما را پای میز بکشاند بعد هم این قضیه را چماقی کنند بگویند توی سر ملت‌های به پاخاسته دنیای اسلام و بگویند اینکه بزرگ‌تان بود دوام نیاورد و عاقبت با پای خودش تسلیم شد، شما که دیگر حساب کارتان معلوم است. پس بیش از این نه عرض خود بپرید و نه زحمت ما بدارید، اما آقایان همچنان به راه خود می‌رفتند!

دولت بی‌توجه به هشدارها و مغرور و سرمست از اکسیری که گمان می‌کرد به کف آورده این‌بار به مصاف ۵۰۱ رفت تا به خیال خود هنوز ۱۰۰ روز تمام شده همه حساب‌ها را تسویه کرده باشد. «توافق ژنو» شاکار دولت بود که سردهست گرفتند و زدن توی سر منتقدان که این‌هم کاری داشت، دیدید پرنده‌ای را که بیخود و بی‌جهت این‌همه طول دادید ما صد روزه سر و تالش را هم آوردیم، شما راه و چاه تعامل با دنیا را نمی‌دانستید و با لجاجت‌های بی‌مورد و حرف‌های بی‌منطق دنیا را از خود ترسانده بودید و اصلاً چاره‌ای برای دوستان باهوش و مؤدب(!).

درخواست ۱۱۰ نماینده مجلس از رئیس رسانه ملی برای بیان واقعیات توافق ژنو

منولوگ پایان یابد

دولت و مذاکرات نباید در تقابل با منافع ملی و ملت قرار گیرد. برای مقابله با چنین رویه‌ای یک بار تعدادی از نمایندگان مردم در مجلس شورای اسلامی طی نامه‌ای از عزت‌الله ضرغامی خواستند همانگونه که برای مقامات دولتی و تیم مذاکره‌کننده بوده است، با این حال تاکنون یک نقد فنی و محتوایی ویژه درباره مفاد توافق ژنو و هزینه‌ها و آسیب‌هایی که این توافق برای کشور به‌وجود می‌آورد؛ در رسانه ملی مطرح نشده است. در مقابل، انبوهی از اظهارنظرهای مقامات دولتی و تیم مذاکره‌کننده در دفاع تمام‌قد از آنچه در ژنو کردند وجود دارد. به عبارتی افکار عمومی در ایران تنها شاهد یک منولوگ هسته‌ای در رسانه ملی در موضوع توافق‌نامه ژنو بوده است. با توجه به ایرادات فراوان و خطراتی که در توافق ژنو وجود داشته و نیز با توجه به نگرانی‌ها از تکرار این هزینه‌ها در ادامه مذاکرات، این رفتار صدا و سیما چندان با منافع ملی و مصالح مملکت همخوانی ندارد چراکه حمایت از

گروه سیاسی: انتقاد از مفاد توافق ژنو در صدا و سیما تاکنون جایی نداشته است. آنچه طی ماه‌های پس از توافق تاکنون در صدا و سیما صورت گرفته، حمایت‌های صریح و مستقیم از توافق ژنو و تیم مذاکره‌کننده بوده است. با این حال تاکنون یک نقد فنی و محتوایی ویژه درباره مفاد توافق ژنو و هزینه‌ها و آسیب‌هایی که این توافق برای کشور به‌وجود می‌آورد؛ در رسانه ملی مطرح نشده است. در مقابل، انبوهی از اظهارنظرهای مقامات دولتی و تیم مذاکره‌کننده در دفاع تمام‌قد از آنچه در ژنو کردند وجود دارد. به عبارتی افکار عمومی در ایران تنها شاهد یک منولوگ هسته‌ای در رسانه ملی در موضوع توافق‌نامه ژنو بوده است. با توجه به ایرادات فراوان و خطراتی که در توافق ژنو وجود داشته و نیز با توجه به نگرانی‌ها از تکرار این هزینه‌ها در ادامه مذاکرات، این رفتار صدا و سیما چندان با منافع ملی و مصالح مملکت همخوانی ندارد چراکه حمایت از

گروه سیاسی: انتقاد از مفاد توافق ژنو در صدا و سیما تاکنون جایی نداشته است. آنچه طی ماه‌های پس از توافق تاکنون در صدا و سیما صورت گرفته، حمایت‌های صریح و مستقیم از توافق ژنو و تیم مذاکره‌کننده بوده است. با این حال تاکنون یک نقد فنی و محتوایی ویژه درباره مفاد توافق ژنو و هزینه‌ها و آسیب‌هایی که این توافق برای کشور به‌وجود می‌آورد؛ در رسانه ملی مطرح نشده است. در مقابل، انبوهی از اظهارنظرهای مقامات دولتی و تیم مذاکره‌کننده در دفاع تمام‌قد از آنچه در ژنو کردند وجود دارد. به عبارتی افکار عمومی در ایران تنها شاهد یک منولوگ هسته‌ای در رسانه ملی در موضوع توافق‌نامه ژنو بوده است. با توجه به ایرادات فراوان و خطراتی که در توافق ژنو وجود داشته و نیز با توجه به نگرانی‌ها از تکرار این هزینه‌ها در ادامه مذاکرات، این رفتار صدا و سیما چندان با منافع ملی و مصالح مملکت همخوانی ندارد چراکه حمایت از

گروه سیاسی: انتقاد از مفاد توافق ژنو در صدا و سیما تاکنون جایی نداشته است. آنچه طی ماه‌های پس از توافق تاکنون در صدا و سیما صورت گرفته، حمایت‌های صریح و مستقیم از توافق ژنو و تیم مذاکره‌کننده بوده است. با این حال تاکنون یک نقد فنی و محتوایی ویژه درباره مفاد توافق ژنو و هزینه‌ها و آسیب‌هایی که این توافق برای کشور به‌وجود می‌آورد؛ در رسانه ملی مطرح نشده است. در مقابل، انبوهی از اظهارنظرهای مقامات دولتی و تیم مذاکره‌کننده در دفاع تمام‌قد از آنچه در ژنو کردند وجود دارد. به عبارتی افکار عمومی در ایران تنها شاهد یک منولوگ هسته‌ای در رسانه ملی در موضوع توافق‌نامه ژنو بوده است. با توجه به ایرادات فراوان و خطراتی که در توافق ژنو وجود داشته و نیز با توجه به نگرانی‌ها از تکرار این هزینه‌ها در ادامه مذاکرات، این رفتار صدا و سیما چندان با منافع ملی و مصالح مملکت همخوانی ندارد چراکه حمایت از

نگاهی به خدمات اخضر ابراهیمی به آمریکا و غرب

هنوز یک سال از روزهای پرهیاهوی تبلیغات انتخابات ریاست‌جمهوری نگذشته و هنوز از یادمان نرفته تکاپوی کلندیدها را که به هر ترند و شیوایی توسل می‌جستند تا نظر ملت را به خود جلب کنند و رأی آنان را به نام خود سند بزنند، انصافاً آن روزها غافلگیرکننده‌ترین تکنیک تبلیغاتی «کلید»ی بود که آقای روحانی در پایان یکی از برنامه‌های انتخابی‌اش به ملت نشان داد و اینگونه القا کرد که گویی راه‌حل همه مشکلات حال حاضر کشور تنها در دستن در اوست و به مدد این «کلید» خواهد توانست گره از کار فروبسته ملت‌بکشاید!

آن روزها هنوز اپراتورهای تلفن همراه به خدمت آقای روحانی درنمیامده بود تا واسطه انتقال «پیامک» او به ملت باشد و رسالت انتقال این «پیام» بر دوش همان «کلید» معروفی بود که بعدها بر سر ماهیت اصلی آن حرف و حدیث‌های بسیار رفت! «کلید»ی که تنها یک کارکرد- یا به عبارتی تنها یک ادعا- داشت: رفع موانع و تحریم‌ها، در سایه برقراری تعامل سازنده با دنیا.

نوک پیکان حمله آنان طی این سال‌ها همواره متوجه سیاست خارجی بود و قویاً بر این باور بودند که باید راه و روشی دیگرگونه در ارتباط با دنیا در پیش گرفت تا این موانع و معضلات از سر راه برداشته شوند، لبّ کلام این‌ها این بود: «باید به روی دنیا خندید، تا دنیا هم به روی ما بخندد»! این بود که آقای روحانی هنوز از راه نرسیده به سراغ قفل‌کهنه و سنگین تابوی رابطه با آمریکا رفت تا به خیال خود اعجاز «شاه‌کلید»ش را به رخ دیگران بکشد!

چه! اعتقاد ایشان و دوستان‌شان این بود که برخی رویکردهای افراطی! و سخت‌گیری‌های بی‌مورد! طی این سال‌ها مانع از آن شده که بخ این رابطه آید و دیوار بلند بی‌اعتمادی فرو بریزد، اگر نه آمریکا هم یکی مثل بقیه، پس نباید در رابطه با او به سازوکاری متمایز از شیوایی که با دیگران ارتباط داریم قائل باشیم مگر نه اینکه هر رابطه‌ای در دنیای دیپلماسی به مبنای تأمین حداکثری منافع ملی تعریف می‌شود، در رابطه با آمریکا باید همین نگاه لحاظ می‌شده و اساساً از ابتدا نباید با حساسیت‌های بی‌مورد رابطه با آمریکا را بدل به تابویی می‌کردیم که اینک شکستن آن تبعات و هزینه‌هایی برای ما به همراه داشته باشد!

اینان البته هرگز به این سوال پاسخ نمی‌دادند که آیا رفتار آمریکا با ما حقیقتاً مانند رفتار دیگر کشورها بوده که بر این اساس ما هم به شیوایی مشابه دیگران با آنها تعامل داشته باشیم، یا خیر؟ و آیا از نظر ایشان مشارکت مستقیم در کودتای ۲۸ مرداد، حمایت بی‌شائبه از خاندان فاسد و ظالم پهلوی در برابر ملت بی‌پاخاسته و انقلابی ایران، طراحی و هدایت چندین کودتای نظامی، تجهیز و حمایت تمام‌عیار رژیم بعثی عراق در جنگ تحمیلی ۸ ساله، وضع تحریم‌های

تئیه‌های روز

فاز جدیدی از جنگ تیم ملی با باشگاه‌ها

استقلال در محاق

■ در حالی که قرار است از سه‌شنبه اردوی تیم‌ملی به آفریقای جنوبی آغاز شود استقلال‌ها با حضور ۴ملی‌پوش‌شان در این کمپ مخالفت کرده‌اند

چرا برخی مسؤولان دولتی علیه بنزین داخلی موضع گیری می‌کنند؟

کیفیت پایین بنزین وارداتی

کارشناس سیاستگذاری حوزه انرژی با اعلام اینکه کیفیت بنزین وارداتی از بنزین تولید پتروشیمی‌ها پایین‌تر است، گفت: تاکنون مدعیان سسندی مبنی بر الایندگی بنزین پتروشیمی‌ها ارائه نکرده‌اند. پیام کهرتی را بیان اینکه درباره الاینده بودن بنزین تولیدی پتروشیمی‌ها بیش از حد جنجال به‌وجود آمده ...

■ **صفحه ۲**
■ **اعلام زمان و اریز هزینه حج تمتع** ۴/
■ **رایگان شدن زایمان طبیعی** ۴/
■ **۸۰ زخمی در رم در جریان سرکوب پلیس** ۱۱/
■ **اوکراین در صدد اقدام نظامی علیه معترضان** ۱۱/
■ **طرح‌های حمایتی دولت از تروتمندان** ۲/

اخبار

به جای سرکشی به حساب‌های مردم لیست دارایی دولتی‌ها را اعلام کنند
عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی گفت: دولت بهتر است به‌جای آنکه به حساب‌های بانکی مردم سرکشی کند، لیست اموال و دارایی‌های مسؤولان دولتی را اعلام کند. محمدصالح جوکار، عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی در گفت‌وگو با تسنیم با بیان اینکه مجلس تذکرات لازم به دولت را در زمینه عدم بازرسی حساب‌های بانکی مردم داده، اظهار داشت: پسندیده نیست دولت بخواهد با مکانیزم‌هایی که در اختیار دارد به حریم خصوصی افراد ورود کند. وی افزود: بهتر است دولت به‌جای آنکه به حساب‌های بانکی مردم سرک بکشد، لیست اموال و دارایی‌های مسؤولان دولتی را رسماً اعلام کند. الان ۶ ماه از عمر دولت یازدهم می‌گذرد اما هنوز لیست اموال اعضای کابینه و روحانی مشخص نشده است. عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس تصریح کرد: دولت ابزارهای بهتری برای تأمین اعتبارات خود دارد؛ در این زمینه می‌تواند جلوی ویژه‌خواری‌ها را بگیرد یا اینکه کنترل و نظارت قوی‌تری بر وزارت‌خانه‌های خود داشته باشد تا مبادا پوشویی در آنجاها صورت گیرد.

■ ■ ■

رئیس سازمان غذا و دارو: داروی ماهوارهای لاغری ۳ ایرانی را کشت

رئیس سازمان غذا و دارو از مرگ ۳ ایرانی بر اثر مصرف داروی ماهوارهای لاغری با عنوان ALTIM HERBAL در فروردین ماه سال ۹۲ خبر داد. به گزارش تسنیم، رسول دیناروند در نخستین نشست خبری خود در سال ۹۲ درباره فروش یک نوع از فرآورده‌های غیرمجاز ماهوارهای هشدار داد و اظهار داشت: متأسفانه در فروردین ماه سال ۳۰،۹۲ نفر از موهملان‌مان به‌دلیل مصرف فرآورده غیرمجاز HERBAL SLIMMING جان خود را از دست دادند.

وی افزود: بر همین اساس سازمان غذا و دارو نسبت به مصرف این فرآورده غیرمجاز که از ماهواره‌ها برآی لاغری تبلیغ می‌شود به مردم هشدار می‌دهد. دیناروند خاطرنشان کرد: در این راستا کارشناسان سازمان غذا و دارو را به یکی از بیمارستان‌هایی که یکی از همین افراد مصرف‌کننده این فرآورده غیرمجاز لاغری بستری شده اعزام کرده‌ایم تا این فرآورده غیرمجاز به‌صورت دقیق مورد بررسی قرار گیرد. وی خاطرنشان کرد: این‌گونه فرآورده‌ها و داروهای که در ماهواره‌ها تبلیغ می‌شود به هیچ‌وجه مجوز وزارت بهداشت ندارد و به صورت قاچاق توزیع می‌شود.